

Het slimme leven

Transsectoraal denken en handelen als oplossing voor het fileprobleem, de toenemende behoefte aan duurzame energie en de vergrijzing

Het fileprobleem vormt een enorme kostenpost en ergernis. Onze energieconsumptie leidt tot schade aan het milieu en het opraken van olievoorraden. De vergrijzing zorgt voor een toenemende behoefte aan bestrijding van eenzaamheid en zorg op maat.

Gelukkig, de voortschrijdende techniek draagt oplossingen aan. Met kleine zuinige auto's proberen we rekening te houden met milieu en de beperkte ruimte op de weg. Met windenergie en biobrandstoffen proberen we nieuwe voorraden aan te boren die passen in bestaande energiedistributietechnieken. En ICT en sociale netwerken kunnen een rol spelen in de toenemende behoefte aan zorg en het bestrijden van eenzaamheid. Als al deze technieken beschikbaar zijn, hoe komt het dan dat onze problemen niet zijn opgelost? Waarom zijn we niet in staat onze maatschappelijke problemen structureel aan te pakken?

De maatregelen die we nemen beperken zich steeds tot één specifieke sector. De oorzaak: Onze maatschappij wordt gekenmerkt door een verticale structuur: bedrijven die vanuit een specifieke technologie uitsluitend op die technologie gestoelde diensten aanbieden. Zo is er de sector Energie, waarin met een elektriciteitsnet energie wordt geleverd aan de consument. Een ander voorbeeld is Telecommunicatie, waarin met een telecomnetwerk telecomdiensten worden geleverd. Ook regelgeving en de wijze waarop onze overheid is ingericht is sector-specifiek.

Deze indeling lijkt vanzelfsprekend, maar al onze grote maatschappelijke problemen zijn sector-overstijgend! Het fileprobleem is niet op te lossen door alleen regels ten aanzien van vervoer en meer asfalt. Het probleem is het resultaat van de wijze waarop de maatschappij is ingedeeld. Zo werken we allemaal grofweg van 9 tot 5, waardoor we op hetzelfde moment gebruik moeten maken van ons schaarse asfalt. We hebben gescheiden omgevingen ingericht voor wonen en werken, waardoor we niet anders kunnen dan met grote regelmaat de afstand ertussen te overbruggen. Toch leggen we het probleem neer bij de Overheid (Verkeer en Waterstaat), in plaats van bij onszelf. Is dat slim?

Transsectoraal denken stelt de consument centraal als eindgebruiker, maar ook als maatschappelijk verantwoordelijke. Transsectoraal denken leidt tot een maatschappij waarin de veroorzaker ook de oplosser van het probleem kan worden. Teveel file? Dan ga je niet meer in de file staan! Dat is nu onmogelijk, maar als ICT ons in staat stelt op willekeurige tijdstippen te werken op een willekeurige locatie, dan hoeven we niet meer in de file te gaan staan. Dan ligt de oplossing niet meer bij Verkeer en Waterstaat, maar bij ons allemaal. Bovendien vereist deze kanteling een gezamenlijke, transsectorale aanpak vanuit de sectoren ICT, Telecommunicatie en werkgevers in alle sectoren.

De indeling in sectoren scheidt overzicht, maar beperkt ons in onze creativiteit en mogelijkheden om maatschappelijke problemen op te lossen. Onze maatschappelijke problemen zullen daarom nooit worden opgelost zolang we in sectoren blijven denken en handelen. Ze vragen om een nieuwe indeling van onze maatschappij. Een nieuw paradigma: Transsectoraal denken, waarbij sector-overstijgende samenwerking de grote maatschappelijke problemen wél oplost!

→ Voor meer informatie en aanmelding: www.nerg.nl/congres2010